

عنوان مقاله:

رویکرد درون گروانه و برون گروانه پلانتینگا درباره معقولیت باور به خدا

محل انتشار:

مجله الهیات تطبیقی، دوره 5، شماره 12 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مهدی فرجی پاک - استادیار گروه معارف، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول

خلاصه مقاله:

بی نیازانگاری، یکی از دیدگاه های مهم معرفت شناختی درباره معقولیت باور به خدا به شمار می آید. به طور کل، می توان گفت بر اساس این دیدگاه، باور به وجود خداوند نیازمند هیچ گونه استدلال عقلانی نیست. تقریرهای متعددی از این دیدگاه ارائه شده است: یکی از تقریرهای دیدگاه بی نیازانگاری را می توان دیدگاه تجربه گرایی دانست که از سوی افرادی، همچون: سوئین برن، آلستون و پلانتینگا ارائه شده است. پلانتینگا درباره معقولیت باور به خدا، دیدگاه معرفت شناسی اصلاح شده را مطرح می کند. تقریر پلانتینگا، در طول آثار وی دو بیان متفاوت داشته است: او در آثار اولیه خود، با اتخاذ رویکردی درون-گروانه از مساله توجیه، به نقد دیدگاه مبنای گروهی کلاسیک پرداخته و با طرح تبیینی دیگر از این دیدگاه، باور به خدا را بدون ارائه استدلال عقلانی معقول دانسته است؛ در حالی که در آثار اخیر خود، با رد موضع درون گروانه درباره مساله توجیه، به رویکرد برون گروانه معتقد شده و با ارائه مفهوم تضمین، باور به خدا را بی نیاز از استدلال معرفی می کند. این مقاله به ذکر این دو رویکرد متفاوت پلانتینگا در خصوص معقولیت باور به خدا می پردازد.

کلمات کلیدی:

پلانتینگا، باور به خدا، مبنای گروهی، معرفت شناسی اصلاح شده، رویکرد درون گروانه، رویکرد برون گروانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1210561>

